

محمد معتمدی خواننده سرود تیم ملی در جام جهانی قطر شد

محمد معتمدی، خواننده موسیقی ایرانی، به عنوان خواننده سرود تیم ملی فوتبال کشورمان در جام جهانی ۲۰۲۲ قطر معرفی شد. معتمدی از خوانندگان شناخته شده موسیقی ایرانی است که سابقه همکاری با بازیگرانی مانند محمد رضا لطفی و حسین علیزاده را در کارنامه دارد. معتمدی در سال‌های گذشته آثار ماندگاری را در موسیقی ایرانی منتشر کرده است. در روزهای گذشته سه ترانه‌ی «بر طویل شادانه یکوب»، «تیم قهرمان ایران» و «مژده باران» به عنوان آثاری معرفی شده‌اند که از سوی فدراسیون فوتبال ایران برای پخش در زمان گرم کردن تیم ملی فوتبال ایران در جام جهانی قطر به فیفا ارسال شده‌اند. *انتسبم*

پایان مرمت و سامان دهی حریم مسجد میامی

سید محمد مصداق رضویان، مسئول نمایندگی میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی شهرستان میامی گفت: مرمت مسجد جامع فرمند، با اجرای سلمان دهی حریم درجه یک این بنای تاریخی شامل اجرای کف فرش سنگی، آب راه، دفع و اصلاح شیب معبر مجاور و اصلاح نواران‌های بنا انجام شد. او افزود: جداره‌سازی داخلی مسجد، اجرای گاه‌گل، بندکشی، اجرای رخام آجری، سلمان دهی محوطه غربی شامل برداشت نخاله‌ها و آوارها و تسطیح محوطه، شیب‌بندی و هدایت آب‌های سطحی در مراحل قبلی انجام شده است. رضویان با اشاره به این که این مسجد حدود ۷۰۰ سال قدمت دارد، تصریح کرد: تاکنون و در مراحل مختلف، کار مرمت مسجد انجام شده است. مسجد جامع فرمند، با شماره ۳۴۵ به ثبت آثار ملی رسیده است. *الینا*

آیا هوش مصنوعی، هنر واقعی است؟

بیشتر به ظاهر آن‌ها توجه دارند، بسیاری از مردم واقعاً به احساسات و پیشینه فرهنگی اثر فکر نمی‌کنند، بلکه فقط چیز زیبایی می‌خواهند که در اتاق خود نصب کنند. با وجود این شرایط، نگرانی‌های اخلاقی در مورد هنر تولید شده توسط هوش مصنوعی در رابطه با انواع تصاویری که استفاده می‌کند وجود دارد، حتی در مورد شیوه‌های خاصی که هنرمندان با تلاش زیاد در طول زندگی خود موفق به ایجاد آن شده‌اند این مسأله وجود دارد و یک نفر می‌تواند آنچه را که می‌خواهد تایپ کند و بدون رضایت هنرمند، اثری مشابه او داشته باشد. از نظر زیبایی‌شناسی و سلیقه تاریخی، شاید بتوان این آثار را زیر چتر هنر قرار داد، اما این ملشین‌ها همچنان دارای اشکالاتی هستند که آن‌ها را با استانداردهای خلقت بشر غیر قابل مقایسه می‌کند و آن‌ها را در برابر سوء استفاده آسیب‌پذیر می‌کند. صرف نظر از دیدگاه‌هایی که درباره هنر هوش مصنوعی وجود دارد، به نظر می‌رسد در این دنیای دیجیتال رویه رشد، این آثار نیز وجود خواهد داشت و بتاسیل بی‌اندازه‌ای برای رشد مداوم آن، هم از نظر فنی و هم از لحاظ اجتماعی وجود دارد. *هنر آنلاین*

که کار متعلق به خودشان است. نمونه این اتفاق زمانی دیده شد که یک هنرمند هوش مصنوعی در یک مسابقه هنرهای زیبا برنده شد، و اگر چه در نهایت از مسابقه خارج شد، اما داوران به او اجازه دادند جایزه را نگه دارد و این حادثه با واکنش‌های منفی روبرو شد. تصاویر تولید شده توسط هوش مصنوعی در اینترنت شروع به گردش کرده است و برخی از آن‌ها دفاع می‌کنند؛ اما سؤالی که مطرح می‌شود این است که آیا هنر هوش مصنوعی هنر واقعی است؟ البته اولین سؤالی که باید مطرح کرد، تعریف خود هنر است. برای برخی، هنر یک نوع بیان است و برای برخی دیگر صرفاً راهی برای زنده کردن خلاقیت انسان است. عده‌ای معتقد هستند که هنر را می‌توان به دو دسته تقسیم کرد، برخی از مردم فکر می‌کنند که هنر فقط توسط هنرمندان و برای بیان ایده‌ها، احساسات، سیاست و فرهنگشان استفاده می‌شود، اما علاوه بر آن، هنری وجود دارد که لزوماً احساسی یا پر شور نیست، مانند هنر شرکتی یا هنر روی بیلبوردها یا کالاهای مصرفی. با این حال، از نظر عده‌ای دیگر هنر شامل تکنیک و تمرین انسانی است که در آفرینش هنری اعمال می‌شود. آن‌ها احساس می‌کنند که طراحی دقیق طرح‌ها یا نقلی‌های دیجیتال نمی‌تواند با فرای که جایوی کلمه‌یوتر نشسته و چند کلمه را در ملشین تایپ می‌کند، مقایسه شود. شاید پیدایش هنر هوش مصنوعی را بتوان با زمانی که عکاسی اختراع شد، مقایسه کرد. آن موقع نیز بسیاری گمان می‌کردند عکاسی همه هنرمندان را بی‌کار می‌کند و دیگر برترهای وجود نخواهد داشت. گفته می‌شد که عکاسی هنر واقعی نیست و فقط روی یک دکمه کلیک می‌کنید، اما با گذشت زمان عکاسی به عنوان یک هنر پذیرفته شد. علاوه بر این، ایده‌های نیز وجود دارد که بسیاری از مصرف‌کنندگان، هنر را نه برای بیان یا تکنیک، بلکه برای زیبایی‌شناسی خریداری می‌کنند. آن‌ها کمتر به چگونگی شکل‌گیری این آثار فکر می‌کنند و

رسله‌های اجتماعی از دیرباز مکتبی برای هنرمندان برای به اشتراک گذاشتن آثار و دیدگاه خلاقانه‌شان بوده است، اما اکنون، ممکن است مجبور شوید دوباره به تصاویری که در توییتر و اینستاگرام خود می‌بینید نگاه کنید. گاهی اوقات، این تصاویر ممکن است مانند یک نقاشی دیجیتال از یک منظره پر جنب و جوش به نظر برسند، و گاهی اوقات، ممکن است تصویری از هنر پیشه یک فیلم‌باشنده، وجه اشتراک این تصاویر منشأ آنهاست. آن‌ها نه با قلم مو یا قلم، بلکه از طریق کد ایجاد شده‌اند. هنر تولید شده توسط هوش مصنوعی (AI art) طی سال گذشته با استفاده از برنامه‌های رایانه‌ای مانند DALL-E، Midjourney و Stable Diffusion در پلتفرم‌های رسله‌های اجتماعی، محبوبیت بیشتری داشته است. هنر هوش مصنوعی به برنامه‌هایی اطلاق می‌شود که مجموعه داده‌های عظیمی از تصاویر، و متن‌هایی را که به هر تصویر متصل می‌شود تجزیه و تحلیل می‌کند تا بتوانیم از متن خود برای تولید تصاویر جدید استفاده کنیم. به‌طور خلاصه، شخصی یک درخواست می‌نویسد و برنامه به هزاران تصویر در سرسرسر اینترنت که کلمات مشابهی به آن‌ها متصل است نگاه می‌کند تا چیز جدیدی ایجاد کند. برای بسیاری، این یک پیشرفت هیجان‌انگیز است که شکاف بین هنر و فناوری را برمی‌کند، اما بحث در مورد نحوه استفاده از هنر هوش مصنوعی کم‌کم آغاز شده است. در حالی که این کار به عنوان یک راه‌سرم‌گرم‌کننده برای تولید تصاویر عجیب و غریب آغاز شد، برخی از هنرمندان نگرانی‌های خود را در مورد این فناوری ابراز می‌کنند، حتی برخی هنرمندان هوش مصنوعی را «هنر تریان کابوس» خطاب می‌کنند که می‌خواهد آثار خود را به عنوان هنر واقعی معرفی کند. مردم به هوش مصنوعی می‌گویند که چه می‌خواهند، بارها در آن تجدیدنظر می‌کنند و زمانی که در نهایت رضی شدند، ادعای می‌کنند